

[Wittrup.]

er Resultatet ikke blevet helt saa godt. Der har i og for sig ikke været noget at beklage sig over, men Resultatet har altsaa ikke været saa smukt som Husmandens. Hvorfor? Fordi Husmanden og hans Kone har slidt fra Morgen til Aften og er blevet hjemme ogsaa om Søndagen for at passe Grise, Køer o. s. v. De maatte arbejde selv, og de fik selv Arbejdets Løn, og derved fik de et smukt Resultat ud af det. Gaardmanden, der havde baade Karl og Pige, mærkede, at vi nu var kommet ind i en Periode, hvor Landbrugets Arbejdere fik det fulde Udbytte af deres Arbejde. De Karle og Piger, som arbejder for Gaardmanden, har faaet det fulde Udbytte af deres Arbejde, og hvad blev Resultatet? Det blev, at Gaardmanden kun fik det fulde Udbytte af sit eget Arbejde, og hans Arbejde var ofte betydeligt mindre end Husmandens; maaske fordi han var ældre og ikke i Stand til at udføre saa meget Arbejde, eller fordi han tænkte, at naar han havde nogle til at gøre Arbejdet, behøvede han ikke selv at hænge saa stærkt i, han kunde altid tage en Tur til Byen. Det har han Lov til, jeg kritiserer det ikke; men jeg siger bare, at Resultatet af Arbejdet afhænger af, hvem der arbejder. Husmandsbruget har klaret sig godt i det sidste Par Aar, og det er egentlig kun godt og rigtigt, at den, der udfører Arbejdet, ogsaa faar Arbejdets Løn.

Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, har jo intet af Partierne sagt fuldt ud god for eller erklæret sig tilfreds med. Det er Resultatet af et Kompromis mellem de fire Partier. De har bøjet sig mod hinanden for at naa et Resultat. Man kan vel bruge den Vending, at har man ikke faaet den, man elsker; saa maa man elske den, man faar. Saadan stiller det sig vist med Kornloven i Dag; at det var ikke den, man egentlig vilde have haft, men det var den, man kunde faa, og Resultatet er vist ogsaa, saa vidt jeg kan se, saadan, at man fra alle Sider kan være nogenlunde tilfreds dermed.

Jeg erindrer, at den daværende Landbrugsminister i Fjor gennemførte en Kornlov, om jeg saa maa sige med haard Haand. Jeg husker ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Hauch som Præsident for Landbrugsraadet var meget utilfreds med den og protesterede stærkt derimod, men han kunde ikke trænge igennem med sin Opfattelse. Hans Landbrugsminister vilde ikke følge ham, og vi fik den Kornlov, vi fik, med maaske noget for lave Priser. Jeg vil i den Forbindelse sige, at den nuværende højtærede Land-

brugsminister, som vi har kendt gennem saa mange Aar, og som har klaret saa mange Skær paa udmærket Maade, ogsaa Kornlové, synes at have været mere forhandlingsvenlig, idet han har naaet et Resultat, som vi alle er samledes om. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Hauch er jo nu gaaet med til det, der foreligger. Jeg vil lykønske den højtærede Landbrugsminister til det Resultat, han har naaet ved sin store Forhandlings-evne og Imødekommenhed. Vi ved alle, at dersom han kan gavne Landbruget, gaar han aldrig af Vejen derfor, men sætter meget ind derpaa, og vi ved ogsaa, at vor højtærede Landbrugsminister til enhver Tid vil tage det Hensyn, jeg her har nævnt: at Byrderne fordeles ligeligt paa Befolkningens Skuldre, saa at enhver kommer til at bære i Forhold til Bæreevnen.

Dermed vil jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og til Vedtagelse i det høje Ting.

Bækgaard: Ønsket om, at vi skal kunne forsyne os selv med Brødkorn, finder vi vist alle berettiget, og derfor var ogsaa noget af det første, der skete i 1939, da Krigen viste sig uundgaaelig, at der udstedtes Forbud mod Opfodring af Rug og Hvede. Dette alene var dog ikke nok, eftersom Korn dyrkningen med de forskellige Sædarter og de forskellige Jordbundsforhold og andre Betingelser for Dyrkningen langtfra er ens over hele Landet. Man ind-saa, belært af Erfaringerne fra forrige Krig, at der maatte en fuldstændig Kornordning til, saa at Byrderne og Ulemperne ved Tvangsaflevering af Brødkorn kunde ud-lignes, idet det ogsaa maatte tages i Be-tragtning, at de forskellige Landbrugsstør-relser ikke i lige Grad berørtes af Fodringsforbud og manglende Tilførsel af Foderkorn udefra.

Man fandt da allerede i den første Kornlov i 1940 frem til Regler for Udskrivning og Tildeling, som i det store og hele har været gældende ogsaa i de senere Kornlove, ligesom de er bibeholdt i det foreliggende Lovforslag.

Om disse Regler har der ikke været megen Diskussion. Derimod har der om to Hovedpunkter i Lovforslaget i Aar ligesom sidste Aar været ført en Del Forhandlinger baade i Rigsdagen og udenfor, idet Ministeren har søgt Forhandling med de inter-esserede Organisationer, nemlig om Udskrivningsmængden og Priserne.

Hvad Udskrivningen angaar, laa den nogenlunde fast indtil i Fjor, da man fandt det forsvarligt at nedskrive den med 20 pCt.,